

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer
csötörtökön és vasárnap.
Á r a :
Egész évre . . . 6 ft. — kr.
Félévre . . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . . . 1 ft. 50 kr.
A szerkesztő irodája:
Nagypiacz 322 szám.
Lakása: Bolgárszeg 1425 sz.

NEMERE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:
4 hasábos garmond sorért,
vagy annak helyéért 4 kr.
(1—10 sornyi hirdetés ára
mindig 40 kr.) — Bélyegdíj
minden íglatáskor 30 kr. —
Nagyobbhirdetéseknél alku
szerint. — Hirdetések fölvet-
tetnek a szerkesztőségénél.

A francia kölcsön.

Franciaország, a letiport, az elpusztított, az államok sorából már-már kitörölt és a történelem ószertárába helyezett Franciaország fényes erkölcsi diadalt ültet.

Éltre valóságának hatalmas jelét adta és a többi nemzetek zálogát nyújtották szebb jövőjének.

A francia hadisarc 5 milliárdjából hátramaradt 3 ezer millió gyors törlesztésére a kormány a közhitelhez fordult, és — ki tartotta hihetőnek — rövid idő alatt 43 ezer millió franc volt felajánlva egy — látszólag tönkretett — republikának. Oly összeg ez, melyről soha pénzembere nem álmodott s melynek azonnal letett $14\frac{1}{2}\%$ -a is kétszer akkora, mint a még törlesztendő sarc.

S ezen tény roppant horderejű: e bizalom nagyon is emelheti a francziák öntudatát, szilárdítja tetterejét; e korlátlan hitel bizonyítéka annak, hogy a külföld meg van győződve a francia köztársaság gyors felvirulásáról, s ezen virulást teljes erejéből támogatja, tehát kívánja és óhajtja.

Franciaország a császárság aszkórságán, a commune forró lázán szerencsésen túl van, a köztársaság által kezdett lábra — még pedig erős lábra — kapni, és most az egész világ kiállította egészségi bizonyítványát! Ha.

Egy kis szellőztetés.

A „Reform“ 200-ik, „Kelet“ 168-ik és a „Nemere“ 61-ik számú lapjaiban Benedek Gyula ur az ultramontán párttali szövetekezést érdeklőleg ellene emelt gyanúsítás ötletéből, egy nyilatkozatot közölve: rágalomnak és tendencziósus roszakaratu koholmányának nyilvánítja azon vádat, hogy ő az Apponyi féle ismeretes programot aláírta volna, s hangzatos nagy szavakban igyekszik politikai hirhedi becsülete méltatlan megtámadtatása felletti megilletődésének kifejezést adni.

Nem kívánom ezen urnak sem erkölcsi sem politikai jellemét kiváló figyelem tárgyává tenni; mert jó részben ismeretes az ugy is mind azon körökben, hol annak megismertetésére nyilatkozó alkalmas tért nyert, s e tekintetben azon egyszerű tényre szoritkozom, hogy ezen urat 1869-ben is — a kényszernek engedve — választóinak egy csekely része, mely az urnához járult: csak is reversalis mellett választotta meg, melyben magát Deák Ferencz nagy hazánkfia elvei követésére kötelezte s hogy ezen erkölcsi kötésével szemben, nyilatkozó ur még is feljogosítottnak vélte magát arra, hogy titokban — jelentékeny tényezők kikérülésével — többek által magát irásban felhatalmaztatta: elveit időközben szabadon változtathatni!

Ezen szükségesnek vélt kitérés után — előre bocsátva azt, hogy legszentebb polgári kötelemnek tartom minden politikai üzelmekkel szembe szállni, a melyek hazánk alkotmányos békés fejlődését veszélyeztetik, és hogy komoly meggyőződés szerént kárhazatosnak vélem, ha most, — midőn százados vajodásaiból kibontakozó hazánknak államisága és függetlensége biztosítása lehet az egyetlen cél, melyre tiszta keblü hazafi törekedhetik — separatistikus aspiratiók érvényesítése végett, meddő párt-tusa támasztatik, s hogy ebből ki folyólag: jóllehet a kath. autonomia védelme iránti törekvés jogosultnak tekinthető; mindazon által azon alakban és terjedelemben, melyben az bizonyos párt részéről merve követeltetik, valamint az összházára, ugyszintén az ecclesia docens-en kívül álló kath. felekezet specialis érdekeire nézve — kívánatosnak és időszerűnek nem sokan tarthatják: áttérek a sajátlagos szellőztetés céljára s kijelentem, hogy a B. Gy. ur ellen emelt azon vád, hogy ő az ultramontán pártnak egy programját aláírta: igen is tiszta tényen alapszik; egyszersmind felhívom mint tényeket:

1) hogy B. Gy. ur f. é. július havában: Miktics, Schwarz kapitány és Rácz Károly ultramontán párti küldöttekkel Fogarásban hosszabb ideig érintkezésben állott, velök kirándulásokat tett, egy programot aláírt, s ennek folytán a párt időszerinti pénztárnoka Schwarz urtól pénzt vett fel mint előleget;

2) hogy B. Gy. ur levélbeli és Rácz Károly táv-

irati felszólítása folytán, bizonyos Brassóban raktárilag kezelt ultramontán zászlókból B. Gy. urnak számára egy „Viola Károly“ nevével ellátott, esetleg utóbbi részére felhasználni tervezett — lobogó szállítmány küldetett át, és hogy ezen lobogók B. Gy. ur részére Fogarásban a középső szelet kicserélésével átalakítottak;

3) hogy B. Gy. ur ez iránt évi július hó 18-án többek által kérdőre vonatván — maga is beismerte, hogy említett egyénekkal titkos érintkezésben állott, és hogy — állítólag — bizonyos beleegyezése (?) folytán egy programot alá is írt ugyan, de az — mint B. Gy. ur nyilatkozott, s mint egy ismeretlen eredetű távirattal igazolni is látszik, állítólag nem fogadtatott el, s a távirat szavai szerint: mint nem teljes szövegű fűdibusnak való visszautasított volt.

4) hogy B. Gy. ur f. é. július hó 19-én a fogaras vidéki székház előtt — egy előzetes megtámadtatás okán felszólítatván az iránt, hogy érdekelt vád bizonyításául — az okmányilag is támogatandó érdeket közlemény bevitelére helyet és időt tűzne ki: ezt megtagadta, s miután vele ezen adatok többek előtt közöltettek, azokat megczáfolni képtelen volt.

Ezek tehát tények és pedig olyan tények, melyek B. Gy. urat fennhivatott puritán jellemű nyilatkozatra semmi esetre fel nem jogosíthatják, s a melylyel szemben — miután B. Gy. ur elég vakmerő volt ezen ügyet a sajtó terére átvinni — felelni becsületbeli kötelemnek ismerem.

Czáfolja meg B. Gy. ur ha tudja; de legyen tárgyilagossá, higgadt, s ne dicsekedjék lovagias tényekkel, mert ebbeli dicsekvése — mivel titokban élt — alaptalan. A sajtó hatóság irányában a felelősségre mindig kész leend X. X.

A II-ik „káprázat“ra.

A „Kr.“ 123. számában is megteszi szokásos obligát bökéseit. Nem tudni, elbizakodottságból vagy kétségbeesésből-e — a mi ügyünket olyannak véli, mely maga magát megczáfolja; mert a 60. sz. alatti vezércikkéről szólván majd-

TÁRCSA.

Juarez Benito. †.

A „N. fr. Presse“-nek ily formán irnak Londonból jul. 26-áról:

„A legszilárdabb jellemű férfiak egyike, a mexikói köztársaság törvényhű, megvesztegethetlen, csak a nép javáról gondoskodó legfelsőbb hivatalnoka — Juarez Benito — korának 70. évében végezte be mozgalomdús életét. A gázhír tegnap érkezett Londonba. Csak két Londoni lap szánt neki vezércikket — és ezekben is el van torzítva e nemes férfi képe.

Csak ha fejedelem voltál, ha koronákat raboltál vagy azokat vérrel ragasztottad össze, csak akkor állják sirodot a dicsszónokok jajgatva körül, csak akkor fakadnak veszéklésre a megdicsőült hősi fej fölött.

A kötelesség egyszerű bajnokának ily utószó nem könnyen jut osztályrészül.

De én legjobb tudásom és tudatom szerént akarok tanuskodni a mexikói egyesült államok elnökének becsületessége, önzetlensége és kötelemhű kormányzásáról; ő ki az Indián törzsből származott, sok fehéreképűnek mintául tündökölt. Hosszu politikai pályáján át Juarez cselekvésmódjában és indokaiban szeplő nem lelhető. Ő szülőföldje alkotmánya szerént a legfelsőbb törvényszék elnöke minőségében egyszersmind a köztársaság elnökének helyettese volt, és Comonfort tábornok elűzetése után jog és törvény szerént őt illette az ország legfőbb tiszte. Nem tudta magát e hivatal alól kivonni a törvénynek megsértése nélkül. Dicséretes szilárdság és állandósággal tartotta fen az alkotmányt ugy Zuolaga mint Miramonnal szemben. Balszerencse őt nem törhette meg, siker sohasem tette őt elbizakodottá.

Mexikó körüli nagy érdeme főképp abban áll, hogy már jókor — több mint 25 év előtt, mielőtt még szűkebb hazájában kormányzó volt — teljes erejéből oda működött, hogy Mexikót a papok nyüge alól felszabadítsa. Egykor az Oajakai főiskolában az egyházi jog tanára, minden, a hierarchia hatalma megdöntését célzó intézkedést támogatott és pártolt. Az egyház holtkézről való vagyonának szabadelvű állami célokra való fordítása lényegesen neki köszönhető; nemkülönben sok törvényszabály, mely a polgári kormányhatalmat az egyházi fölé helyezi. S ezért a renyhe, feslett, minden szerzetesi ármányban jártas papság őt mindig legmérgesb gyűlöletével üldözte. Ugyanaz működött közre azon fondorlatokban, melyeket tetőzte Napoleon kísérelte: a szabad állam romjain császárságot alapítani.

Ki tudni akarja, beláthatja a világos történeti okmányokból, hogy nem Juarez volt oka azon iszonyu pengzagdálkodásnak, mely miatt állítólag a három nyugoti hatalmasság mexikói földre szállította seregeit. Juareznek kényuri vetélytársa és elődje okozta azon eseményeket, melyek ellen Spanyol-, Francia- és Angolország panaszt emeltek. És épen azon párt, mely a gonosztetteket elkövette, ingerelte az idegen államokat fegyveres beavatkozásra; és Juarez, a becsületes javító bűnhődjék pártjával ezen elődek és vetélytársakért! A dolgok gyalázatosb ferdítése ritkán fordult elő.

A régi sebeket nem akarom újra felszakítani. Csak kiakarom mondani saját erős meggyőződésemet, miszerént a Juarez és a „császári“ betalakodók közt folyt harcznak kezdetétől annak tragikai végeig az előbbi részén volt az igazság. Miksa főherceg fegyveres erővel akart magának koronát nyerni. S ezért ezereknek kellett áldozatul esniök, nem csak a csatatáren, hanem a rögtön bíróság golyói által is.

Miksa még esetének előestéjén bocsátott ki új rögtöntörvényt. A mexikói állam cancellariától Lefevre

franciának történetírás végett átadott számos okmányok között látható ama rendelet hiteles másolata, melyen Miksának különös névalírása híven van utánozva.

Queretáro mellett rendszerű ítélet után történt az engesztelés. Az esemény után néhány hóval Juarez az europai demokrata ügynek szánt élénk óhajai közt ezeket írja: „Csupán kötelességemet teljesítettem, erőmből működtem, hogy megfeleljek a bizalomnak, melylyel polgártársaim megtiszteltek. Minden Mexikói, ha azon polcon állott volna, melyet én foglaltam el a nemzet szavazása folytán, épen így cselekedett volna.

Ha korunk nem is dicséri Juarez vagy ellensége is a dicsőült bátor férfinak — neve egykor a kiválóbb szabadítókéi közt fog tündökölni!

Eszembe jut ezeknél Poppe Ferenc 1867-ben írt költeménye, melyet most közölni nem látom időszerűtlennek.

Miramare.

Éjjel Miramare táján
Halk panasznak hallszik hangja,
És a hullámok felelnek
Oceánon áthaladva.

„Ah! mikor szünik keservem,
Vajh! mikor üdvözlöm férjem?“
És a hullámok felelnek:
„Tán az árnyak éjjelében.“

„Őt, ki hősbabérra méltó,
Mért találta ön halál azt?“
És a hullámok felelnek:
„Juarezról kérd a választ.“

„Nincs szerencse dús kastélyban,
A trón sem bir boldogsággal?“

nem annak szószerinti feltalálására szoritkozik (hozáadván saját spiritus-raktárából néhány porció „Absynth & Bitter“-t). Jól teszi, gyakorolja csak a magyar nyelvet s abbólí műfordítást, szüksége lesz még reá!

Ha valami nevezetes lap veszi át cikkeit, annak örvendünk az ügy érdekében, de az ily elfordítással szemben kedvünk volna fentartani a fordítási jogot.

A szerkesztő személyének megsértését nem számítjuk be a mi lepcsés száju banyánknak. Ezután különben a kávé nénikével csak ha az ügy érdeke okvetlenül megkívánja, fogunk szóba bocsátkozni, nem lévén barátjai a köpdőső cigánykodásnak.

Ha.

Román lapszemle.

„Telegr. Rom.“ felhívja a Románok figyelmét a „Patria“ 80. számának vezércikkére, mely következő — a „T. R.“ véleménye szerint a kormány által helyeselt sőt kijelölt, — pontokat említi:

1) a románok fogadják el az 1867-iki XII. törv. cikket;

2) egy nemzeti congressusban nyilvánítsák magukat Erdély 4. nemzetének és fogadják el az uniót;

3) az 1868-iki XLIV. t. cz. revidáltassék az országgyűlés által az 1861. t. javaslat alapján;

4) a községi és municipális t. cikkek is vétesse-nek revisio alá és a virilisták intézménye töröltessék el;

5) választási törvény egyenlő legyen szt. István minden országaiban, Horvátországon kívül.

„Patria“ figyelmezteti a román intelligenciát, hogy ezen elvek felett, melyek alapján a kiegyezés létre jöhetne, magán és nyilvános körökben tanácskozzanak, hogy képviselői annak idejében határozottan nyilatkozhassanak.

A „Tel. Rom.“ ezekben előjelét látja azon időnek, melyben a románok törekvései is célt érnek, és a kiegyezés ügyében nagy reményeket köt a tartandó congressushoz.

V e g y e s.

(Fejedelmek utazása) és találkozásáról olvasunk minden lapban, mit állandó európai béke jelének tartják. A „N. Fremden-Blatt“ azonban nem osztja ezen nézetet: „Minél több császár, annál több béke.“ Szerinte az osztrák és német császárok gr. Andrássy által mívelt találkozása értékéből az osztrák-magyar külpolitikára nézve sokat levon az orosz czár hozzájárulása.

(Konstantinápolyban.) jul. 31. Midhat pasa Mahmud pasa helyébe nagyvezérré nevezetett ki. Az egész kabinet át fog alakítani. Az új miniszterek nevei még nincsenek hivatalosan közzétéve. Ezen változás által a szabadelvű új-török párt üli diadalmát az ó-török párt fölött, mely a három világrészt összekapcsoló birodalmat oly régen az önkény és sötétség cselszövényes bilincseiben tartá.

Az egyiptomi alkirály 50,000 darab Martini-Henri-féle fegyvert ajándékozott a szultánnak.

És a hullámok felelnek:
„Játszik a sors koronákkal.“

„Mit vétettünk, mi a bűnünk,
Hogy szerencsénk semmivé lön?“
És a hullámok felelnek:
„Történet igaz ítélő.“

„Igy hanyatlanunk miért hagy,
A ki minket felmagasztalt?“
És a hullámok felelnek:
„Ily sors illeti a vazallt.“

„Mért nem bünteté az ég őt,
Ránk ki enynyi bajt tetézt?“
És a hullámok felelnek:
„Majd elérí őt a végzet.“

„Montezuma birodalmát
Ujra mért állították fel?“
És a hullámok felelnek:
„Hogy megint tiporhassák el.“

„Szép, szabad nyugot amottan
Nem lesz Caesarok hazája.“
Ily panasztól így zsong vissza
Éjjel Miramare tája.

Ha.

(Ribary Jozsef) miniszteri tanácsos a kormány részéről külföldre küldetett, hogy a rendőrségi intézményeket tanulmányozza és tapasztalatait a magyar rendőrség szervezésénél felhasználja.

(Mellékállomás-vezetők képezésére) egy újabb [a negyedik] tanfolyamnak megtartása válván szükségessé, annak f. évi augusztus hó 14-én Pesten, Temesvárott, Debreczenben, Kassán, Kolozsvárott és Nagy-Kanizsán leendő megnyitása elrendeltetett. Ezen legalább hat hétig s legfeljebb két hónapig tartó tanfolyamba főlvetetnek mindazon férfiak és nők a kik:

1) a magyar korona területén születtek;

2) a nők ha a 18 évet, a férfiak ha a 20 évet már betöltötték, de a 30-ik évet még tul nem haladták;

3) a nők ha egy felsőbb köz- vagy tanításra jogosított magányleánynevelő, a férfiak ha a teljes 4 osztályú elemi iskolát, vagy mint katonák az altiszti iskolát, kielégítő sikerrel végeztek; magyarul és németül beszélnek és ugyan ezen nyelveken tisztán, könnyen olvashatólag írni tudnak; megjegyeztetvén, hogy más honi vagy idegen nyelvek tudása az illetőkre nézve előnyül fog szolgálni; —

4) ép és egészséges testalkatúak;

5) fedhetlen jó erkölestűek, illetőleg jámbor józan életűek.

Azok, kik ezen tanfolyamba belépni kívánnak, kötelesek e részbeni kérelmüket saját kezűleg írva és a fentemlített követelményeket igazoló okmányokat u. m. kereszt vagy születési levéllel, iskolai, orvosi és erkölcsi bizonyítványokkal fölszerelve, a pesti, debreczeni, temesvári, kolozsvári, nagykanizsai m. k. táv. igazgatóságok közül ahoz, a melyiknek területében azon főállomás, hol a tanfolyamot hallgatni akarja, fekszik, — legfeljebb f. é. Augusztus hó 5-éig benyújtani; a családok kérelmükben ezen körülményt, valamint netaláni gyermekeik számát is említsék meg.

A katonák vagy már más szolgálatban álló egyének kötelesek folyamodványukat hatóságaik utján benyújtani.

A kitűzött határidőn tul beérkező, vagy a szükséges elmei előkészületről s más megkívántató tulajdonságokról szóló bizonyítványokkal föl nem szerelt kérvények nem fognak tekintetbe vétetni.

A tanfolyamról főlvettek erről tudósítatván kötelesek f. é. Augusztus 12-én az illető távirdaigazgatóságnál Kassán a táv. főállomási gondnoknál felvételi okmányuk előmutatása mellett jelentkezni, mely alkalommal nyelvismeretük valamint szépírásuk s helyesírásuk tekintetében egy előzetes vizsgálatnak fognak alávetetni.

Minden tanfolyam-hallgató kivétel nélkül köteles a beiratás alkalmával az ekkor neki átadandó szolgálati utasítás és távirдай térkép egy-egy példányáért o. é. 2 forintot az igazgatóság által e végre megbízott egyén kezébe lefizetni; más díj fizetésére azonban semmi szín alatt sem kötelesek.

A magyar nyelven előadandó tantárgyak lesznek:

- 1) népszerű villámosságtan;
- 2) gép és kapcsolástan;
- 3) földrajz, különös tekintettel a távirдай hálózatra;
- 4) szolgálati utasítás;
- 5) a távirдай vezetékek építésének főbb elvei;
- 6) a gyakorlati távirдай szolgálat.

A tanfolyam bevégeztével a hallgatókkal minden előadott tantárgyból részint szóbeli részint írásbeli szigorú vizsgálat fog tartatni, a távirдай igazgató vagy főépítész vezetése és felügyelete alatt.

Azok, kik a vizsgálatot jó sikerrel állottak ki, képességüket igazoló bizonyítványt nyernek, a letett vizsgálatokhoz és szorgalmukhoz képest érdemnek szerinti sorozatba iratnak, s ily renddel az üresedésbe jött állomásra 300 frt. évi fizetés s szabad lakással vagy a szokott lakbér illetékekkel, nyugdíjra való igény nélkül mellék állomás vezetőkké vagy a nők nagyobb távirдай hivatalokhoz kezelőökké fognak kinevezeteni.

A kik a vizsgálat gyenge eredménye miatt nem talátnak képeseknek pótvizgára sem az alkalommal sem később semmi esetre sem bocsáttatnak, azonban még második tanfolyamra főlvetethetnek; de ha akkor sem kapnak legalább „képes“ osztályzatot, sem egy további tanfolyamra fel nem vétetnek sem osztályzatukat új vizsgálattal nem javíthatják ki s a magyar királyi távirдай intézetben még magán-vallalkozókul sem alkalmaztatnak.

(Már a 13. távirдай tanfolyamot) hirdették s a brassai roppant közlekedésű főállomásnál mégis csak annyi személyzet van; hogy ez utóbbi tanfolyam már egyedül ezen állomásra nézve is szükséges volna. Képzeltető az anyyira terhes szolgálat milyen hátrányosan hat a néhány hivatalnokra, kivált ha még kifejtetlen testűek és korhelységhez nincsenek szokva. Az éjt nappá teszik,

de azért a nap-nap marad. Ha beteges sárga színű, vézna, telegraf-karóhoz hasonló ifjufelét látsz Brassó utcáin tántorogni — bizton ráfoghatod, hogy brassai távirдай, a haladás bajnoka, ki villanysebességgel siet az aszkór végállomása felé. Mernék egy tintás üvegre tiz telep ellen fogadni, hogy ezen a korszellemet leginkább jellemző intézet tisztjei nem érik el — nemcsak a telegraf nélküli pátriárekák, de — a csak nemrég elhunyt ősz Morse éveit.

Nagyon szomorú és sajnós dolog, mely gyors orvoslást igényel, ha nem akarják, hogy a legmunkásabb hivatalnokok áldozatul essenek feladatuk pontos teljesítésének.

(Ha.)

(A „Kolozsvári Közlöny“-ben) „Értesítés és kérelem“ alatt ezt olvassuk:

Azon nagymérvű s eléggé nem méltányolható támogatás, melyben jóakaratu törekvésünket a t. cz. közönség áldozatkész buzgalma részcsitité, lehetségessé tette, hogy a „Kolozsvári árvaházat“ még ez ősz folytán megnyissuk.

Az árvaház berendezése azonban, s az elhelyezendő árvák szükségleteinek kellő ellátása, oly tetemes kiadásokat vesz igénybe, melyeket a begyűlt összeg, illetőleg tüke kamataiból fedezni a beveendő árvák száma csökkenését vonná maga után, — ennél fogva, teljes bizalommal fordulunk osztály és rang külömbőség nélkül a t. cz. közönség minden osztályához, kinek kebelében az előnkbe tűzött jó és nemes ügy iránt lelkesülni és áldozni tudó szív dobog; különösen a kereskedő és iparos urakhoz azon szives kérelemmel, hogy minket az első berendezési szükségleteink fedezésében kegyes adományaikkal gyámolítsanak. — Hálás köszönettel fogadunk bármi csekély adományt: u. m. kelmék, szövetek, vászonneműekből, mindenféle konyhai edények, étkezőkből, butorok, lábbelik, tanulásához vagy női munkához való mindenféle kellékekből, élelmi szerekből, s általában mindazon készletekből, melyek a beruházás nélkülözhetetlen kellékei.

Alig van család, mely minden nagyobb önmegszorítás nélkül, ne juthatna e célra feleslegéből egy s más oly adományt, mely a kitűzött célra értékesíthető ue volna!

A szives adományok átvételét br. Huszár Ádámné, Hancz Györgyné, Pataki Dánielné, Ürmösi Samuné, Pap Miklósné, Pataki Istvánné, Fischer Lajosné, Bogdán Istvánné bizottmányi tagok hálás köszönettel fogják eszközölni.

Valamint a bizottmány mindén más tagjai is elfogadják.

A kolozsvári árvaház bizottmánya.

A „Nemere“ szerkesztősége is késznek nyilatkozik, kegyadományokat elfogadni, rendeltetésük helyére juttatni, és azokról lapjában számolni.

(Figyelmeztetjük a t. cz. közönséget) az „Apollo“ című zenemű folyóiratra zongorázók és énekesek számára Fellegi Victor szerkesztése alatt jelenvén meg Budán minden hó 1. és 15-én. A Breitkopf és Härtl által Lipcsében nagyon csinosan kiállított lap válogatott régiebb és új zongora műveket és dalokat hoz. Előfizetési ára egy évre 5 frt. 1/2 évre 2 frt. 50 kr. 1/4 évre 1 frt. 25 kr.

(A pesti egyetemen kegyeletes jelenet.) Toldy László ur, Toldy Ferencz fia, ki mint az egyhárend tagja a bécsi Therezianumban a magyar nyelv és történet tanára volt, s ki legujabban boldogult gr. Barkóczy János unokájának s örökösének nevelője lett, a canonjogból a szabályszerű szigorlatok letétele után tudorrá avattatott föl. A fölvatás után Toldy Ferencz, a promoteálandónak atyja, ki mint rector a fölvatási actusnál elnökölt, igen meleg és érzékeny szavakat intézett — a fölvatásnál szokásos latin nyelven — fiához, ki elérékenyülve fogadta az atyai szavakat. K. K.

(Münchenben.) aug. 1. az egyetem ünnepélye alkalmából a király Döllingernek a bajor érdemkeresztnek a bajor koronával díszített nagy tisztkeresztjét adományozta. Több más tanárok is részesültek kitüntetésekben.

(Az észak karolinai) választásoknál Amerikában a demokraták győztek.

(Sepsi-Szt.-Györgyön) julius 31-én Máthé István nagy-enyedi tanuló hegedű-hangversenyt rendezett, mely által T. Solymosi Lajosné urhölgy művészi éneke s Máthé György szzzvallati közreműködése mellett a csekély számu közönség teljes meglegedését érdemelte ki — s azon reményre jogosít bennünket, hogy a magyar zenészet a „Reményi“-kből egyhamar nem fogy ki.

B. S.

(A cseh diákok) nagy országos gyűlést fognak tartani.

(Egy cseh faluban) az asszonyok azon itéletet hozták, hogy egy szolgálónak, ki egy falusi házasság

dával meg nem engedett viszonyban élt, haja levágásék. Az ítéletet azonnal végre is hajtották.

(Székely — de muszka — megyebíró) azt mondja: mire való a tanfelügyelő? Miféle kormány, a mely 50—100 frt. veszteget egy egy tanítóra, hogy a nyári szünidőkön át városon urizáljon? Régebb jobban tanítottak, mint most, egy lapoczkáról tanulták meg az abct. Minek az a sok drága könyv, minek az a sok tanulás, különösen a leányoknak (mutat a magáéra)? Minél többet tudnak, annál nagyobb . . . lesz belőlök. —

(A székely és a szász.) Csak ugyan azt hiszi a „szomszéd“, hogy a székely lófejű. A közelebbi vásáron a szomszéd az atyától meg alkuszik 6 köből és 3 véka zabot, — köblét 4 és 1/2 frtjával; el is vitteti a vásárló a zabot; most csak fizetni kell, s oda vet 25 frtot a szomszéd, hogy ki van fizetve a zab. Az atyafi rá néz és ezt mondja: „az ur csufolkodik vaj mi?“ s megint ad a szomszéd 3 frt. A székely visszalöki a pénzt, és követeli a zabot. A szomszéd mondá: „maga paraszt“ és még 2 frt. 18 kr. oda lök neki. Az atyafinak loyaltása annyi vólt, hogy megkérdezte: „Tán a 18 krt. kötlre tartotta benn az ur?“

(A bécsi világkiállítási téren) az 5000 munkás közt 1/2 év alatt csak 34 sérült meg jelentékenyebben, haláleset egy sem fordult elő. A mi választásainknál nagyobb szerűen megy a dolog.

(A helyben állomásozó őrsereg) tisztjei által a mult szombaton a „Nr. 1.“ című vendéglőjében rendezett zene- és táncestetélyen, melynek elődjei közkedvességben részesültek, láthattuk, hogy városunknak a „saison morte“ dacára is van „fashionable“ közönsége, mely a concertdarabokkal fűszerezett, szabadban a vendéglő kertjében elköltött vacsora után a caniculákat nem tekintve buzgó táncra serdült. Volt alkalmunk a vitéz faj és a gyöngéd nem közti szép egyetértésnek örülni és néhány csinos, kivált piros, toilletet szemlélni. Nem mulaszthatjuk el, a sortáncoknál tanusított figyelmetlenséget és „non chalance“-t megróni. Ne legyen az feszes és kimért, de ne is olyan ütemnélküli zavart, mivel a sortáncoknak kiváló érdeme, — kivált a néző előtt — az egyöntetűségben, az egyszerűvalóságban áll. Az katonás mulatság, sorokozni kell a sorokozásra és vezényszóra kell időt tölteni.

Közgazdaság.

Erdőkezelés Csikban.

(Folytatás és vége).

Nem így van-e székely atyámfia? Ne mond, hogy „ez tán csak itt e völgyön, s csak pár eset vagy visszaélés ha lehet, de az egészre ez csak gúny“; közlöt tisztább és magasb szempontok kötelmei vezérlik, mint sem szívében viszketeget szenvedélynek adna helyt; sőt rokonszeretettel ölel, s egy többek közül, ki érdekedben ismeretlenül is egykor máskor már szót emelt és tett, — de ép ezért akarná — óhajtaná, hogy tisztán láss — s belátva őszintén helyzettedet: javulj. Szálj le csak vessző paripádról, melyre szép és dicső polit. mulat fényén elmerengő képzeltéged oly magasra ültetted, hogy azt sem látod hová lépsz, s ha majd előre nézve közelbe jutsz s tisztán látó szemekkel látod azt, mit én látok és tapasztalok, s nem szégyenled akár álbüszkeség akár önhittségnek miatta — egyenes őszinteséggel bevallani azt a mit látsz: akkor mond, hogy nem beszéltem igazat, hogy gúnylódtam.

És e fentebbi tétel ezerféle variánsokban ismétlődik ezer és ezer példákban, melyeknek refrainje azonban mindig ugyanaz.

E gyönyörű gazdálkodás mellett aztán az a kiszámíthatatlan következtetéseket szülő eredmény jö létre, hogy az ily szabadkezelés folytán — a kivált 1848 óta legtöbbszörre „idegenek“ által roppant fokra hágtott tutaj kereskedés igényéből mindig tovább és tovább beljebb és beljebb ható erdőpusztítás (mert ez valóban nem más) nyomában ezer darab rakásra döntött fák, galyak, suskók iszonyu halmaza kerekedik; mert a szó szoros értelmében vett „szabad birtoklás“ hozza magával, hogy a „szabad ur“ az egész erdőt bebarangolva addig válogasson — még pedig a kényelem teljes igénye szerint könnyebb hozzáférhetés okából az általa csak úgy gondolomra csoportonként leterített fenyő sudarakból, míg 10—20 közül egy válik, mely a kellő mértékhez képest tetszését megnyerte — ott hagyván a többi szőröstől galyastól mind, — isten oltalmában az örökre, s a mohos idő és enyészet kezében.

Képzeld most már édes olvasóm egy több négy-szög mértföldre terülő sűrűn nőtt szurok-fenyő erdőt 15—20—25 öles sudarakkal, melynek talaja ily tö-

mérdek letarolt czimeres (mert tutajoknak a legezimeresebb sudarak döntetnek le) fák — keresztül kasul — ölnyi magasan egymásra döntögetett halmazával van — az áthatlanság — mértföldekre terjedőleg boritva! Nem merede-e hajadszála, ha elgondolod — nem ez iszonyu rombolás kárait, mi szinte irtóztatós, — de az itt — s kivált az ideihöz hasonló nagy szárazság idején — minden perczen — a csak egy piczi szikrából egy véletlen elhullatott gyufaszázból keletkezhető iszonyu veszedelmet? Ez történi pedig itt meg nem egyszer, és iszonyu mérvben s rémséges alakban, mint történt 1867-ben s e jelen évi pünkösöd hetében — még pedig a lehetőség söt bizonyosság határozott alapján — mert a „szabad erdőbirtoklás“ ily szerű értelmezése még azt is hozza magával, hogy az ily össze-vissza s az év bármely szakában tetszés szerinti szabad kezelésre jogosított favágók vagy döntők e roppant erdőségekből hétről hétre szabadon barangolva tűz nélkül nem lehetnek, s azt minden intés iránti figyelmetlen voltokban gond nélkül bár hol meg is rakják, ott is hagyják kioltatlanul szépen.

És ez még nem minden; e leirt állapot valamint egyebütt ugy a két község erdő birtokaira nézve is általános, de a Borszék körül fekvő „közös“ erdőséghez még egy más nemű aggregatum is járul:

A Borszék borvizület haszonbéré szerződésen nyugszik, mely mint értesülhetésem után megítélhető — mert látni, olvasni nem vala szerencsém — vagy több pontjaiban oly széles alapokra van fektetve az 53 ezernyi évi bérfejtésben, hogy csaknem ellehet mondani miszerint a két birtokos község maga alatt vágta a fát; vagy azt kell hinnünk — mert a gyakorlat azt mutatja — hogy a szerződés netalán nem oly tág pontjai: visszaélések alá — s e visszaélések ellenőrzése nem kellő szigorú kezek közzé van téve. Mindkét eset a „rosz gazdálkodás“ kifolyása.

Tárgyunkhoz képest jelenben csak az üzlet és üvegyár fenntartására szükséges erdő kérdésére szorítkozunk. Erre nézve — ugy látszik — hogy a közvetlen Borszék mellett terülő kis sétányerdőt kivéve valamennyi (és pedig nagy terjedelmű) „közös“ erdő, sőt saját maga kizsorításával csaknem minden legkisebb használható tér még az ezeken lévő közlekedési utak is — meghatározatlan — de tudva nem is levő mennyiségben, s mint a gyakorlat mutatja: minden legkisebb kitérés és megszorítás nélkül — „teljes joggal“ (mert csak így lehet a tutaj stb. kereskedését ez erdőkben s az útelzárásokat megmagyarázni és érteni) át van adva a haszonbérletességnek. A haszonbérletessége jogát aztán fel is használja betöltvén jogkörét híven, — peremének legszélső pontjáiig, s vágatja fáját ott és ahnyit a hol és a mennyi neki és embereinek tetszik. E kezelési folytán — egy bakmát se levén kötelese ügyelni arra: mi és mennyi a szükséglet, de ennek meghatározásával mitsem törődven s még azzal sem: mi jó be? mi marad künt? hanem egyedül csak arra: hogy az üzlet körül folyton legyen mit tenni a tűzre: boritva van az erdő terület ezer és ezernyi ölbe vágott fával, melyből csak is az és annyi hordatik be a melyet és mennyit a mentül olcsóbb bérü fuvaros közelebről bekaphat, — ott maradván mind a többi az örök rothadásnak, miután a megszobb és nehezebb helyekről bevétel pár krajczárral drágábbra jönne.

E — habár szerződésileg — de nagyon is szabad kézre, szabad önkényre hagyott „erdő pocséklás“nak aztán az a következtetése, hogy a mellett, hogy a temérdek — körülbelül a 40 ezernyi értékre tétető szükségleten söt merőben eszélytelen fapusztítás oda vitte a dolgot, miszerint e letarolt erdő terület által fedezni kellett fakészlettil megfosztatás miatt az üzlet további fenállhatása van kérdés alá söt kockára téve, — ugy hogy a kellő szükségletet — az olcsóbbá jövő közelség okából — már is idegen határról a jelenben elégett remetei erdőről volt kénytelen bérelni: még e mellett — mondom — több mint 4000 négyezer öl fa rothad rakásban szélylyel az erdőn, mely a tűz élesztésére oly hatalmas aggregatum, hogy épen ennek meggyulladásától rettegett most is Borszék, s ha mit a hirtelen elfordult szelvény meg nem kímél: most Borszéknek csak hamvait szemlélnénk.

E kiméletlenül derűre borura levágtott s ott hagyott rakásokból kerekedett temérdek gyuananyagul szolgáló száraz fahalmazok rejtik tehát magukban közvetlen okait a roppant égéseknek; mely fahalmazok ha nem léteznének: a mellett, hogy az általok évről évre elfojtott s a gazdasági használat alól így történt megfosztás által elvont — megsemmisült — havasi növényzet felvirulása egy ki sem számítható jövedelem forrását eredeztetné: minden bizonynyal csak egymagában is az erdő aljak tisztán tartása — az ellenőrzés könnyítésének s a biztonság

nagyobb mérvű lehetőségének kulcsát adná kézbe.

És midőn az elmondottak után e fahalmazok (nem hijába nevezik itt „vész“-nek) ily szerű veszélyes voltáról meggyőződünk: önként következik a kérdés: miért hogy nem takarítottak meg ezektől az erdők?

Megvalljuk, hogy hirtelen még egy jól találó alapos feleletet sem tudnánk erre mondani, mert a kinem takarítás ténye ugy következik az első lépésből épen mint láncszem a láncszemből, ammyira, hogy itt teljesedik be igazán a példabeszéd mit a Borszék kugli*) deszka falán — igen találóan írva — olvastam: „rosz kezdetnek rossz a vége.“

Az illetők e kérdésre azt szokták felelni: „nem lehet mert nem győznék“. El is lehet hinni! Egy ily irtóztatós és nagyszerű Augiás istállójához — ugy miként ez jelenben áll — az a két három szak erdőcsész — bizony nem is lenne elég, s mind addig míg egy okszerű erdőkezelési rendszer behozatala — rendes pagonyokra s fordákra osztás a rendes és szükséges mennyiségű — szakértő személyzettel — hiányzólag; s míg az erdőbirtoklás és élvezet — ugy jogainak mint kezelésének erdő szabályok általi rendszeresítése helyett a jelen szabad bitangolás prédája lesz: bizony tetemes áldozatba is fogna kerülni ez erdők oly rendes gondozás szerinti fenntartása, mely 1-ször a jövedelmet rendszeresítse, 2-szor a tűz- és erdőrontási károk lehetőségét korlátozza.

Am de mégis okszerűbb — habár mennyibe kerül is — ugy a korlátlanság mint — mint az ily véletlen ugyan — de a jelen módszer mellett minden perczen kiüthető égés általi roppant kárt áldozattal is megelőzni, elhárítani, mint a bámulatos indolentia miatt semmit nem téve milliót veszteni el, s nem csak e jelen de a jövő ivadék milliókat érő vagyonát tönkre jutatni. — És ez áldozat minél kevesebbe lehető kerülésének pedig meg van a maga módja:

Borszék telepítvény 800 körüli lelket számláló lakóssága, mint szinte a távolabb eső részekre nézve Holló és Bólbör telepítvényesei kétségkivül szívesen fogják venni, ha a fák kitakarítása erejükhöz képest megengedtetnék, söt mint hallom ezért folyamodtak volna is több ízben. A két birtokos községi intézkedések pedig — nem tudom mi oknál fogva — nem csak ezt meg nem engedték, hanem az ily fák engedélytelen kihozóit természetesen mint tilalom rontókat kemény pénzbüntetéssel söt marhájuk elkobzásával is illették, mely eljárásnak természetes mentő okául csak annyit lehet elfogadni, hogy nagyon igaz miszerint azon 2—3 erdőcsész, melylyel e nagy területen rendelkeznek nem lehet mindegyiknek háta mellé állítani, hogy a száraz fa helyett nyers fák levágását őrizze; s így e fa kihordók visszaélése által több kár okoztatnék mint haszon. Igen ám de ezt nem is ily intézkedéssel kell foganatosítani, hogy eresszük neki az erdőnek a világot, hanem bizonyos határidőt p. o. egy héten két napot — s bizonyos területet kell egyszer egyszer kijelölni, a mikor és a melyen az ingyen kihordás eszközöltetik, s ekkor a kihordók engedélypalétáik beszedése mellett azon 2—3 erdőfelügyelő által is könnyen teljesíthetők az ellenőrzés — ha t. i. azok egyedül a községi vagyon felügyeletére s nem — mint a gyakorlat mutatja — a községi tiszt saját magán használatára is rendelvél.

Ez azonban — nem a módszer hiányossága — hanem tán a kihordók aránytalan mennyisége miatt, még hihetőleg keveset lenditene a dolgon, s a már jelenben ledöntve levő fák ez uton ki nem takarítható részére alig maradván fel egyéb mód — mint a pénzfizetésért kihordatás, mely így kihordott fa több része azonban még az üzletnél fürdő szükségére évenként kellő 4—5 száz ölnyi fa fedezésére is fordítható — a többi felesleg pedig bizonyos kijelölt bátorságos helyen rakásokra hordva — felügyelet mellett elégetendő lenne:

Ez így — vagy ilykép történendő foganatosítás — ha 20—25 ezer frtnyi összeget emésztene is fel (mi tisztá kezelés és gazdaságos eljárás mellett ugy hiszem egyszer mindenkorra elegendő) de általa temérdek értékű erdőség tüztől leendő megmentésének kérdése nagyrészt tisztába lenne hozva.

Mind ezekben azonban csak a jelen veszedelmes betegség palliatív curája volna kísérletbe téve; az üdvös — az állandó egészségre vezető egyedüli gyökeres orvoslás az országos erdőtörvények alkalmazása

*) E kugli — disztelensége mellett még arról is híre kapott, hogy róla egy monda forog: megette mint a borszék kuglit a kutya, mely mint beszélik onnan ered, hogy bizonyos circumspectus bölcsesség folytán marha vérrel lön kifaszterezve a talaj; s egy éjjel Borszék kutyái felnyalták, megették az egész kuglitért. Ez is a 1872-ki szomorú krónikához tartozik.

mellett létesítendő erdő-gazdászati rendszeresített kezelésének behozatala által lenne elérhető, — melyet ez annyira jelentékeny — sőt „sine qua non“ feltételnek fogva nagyon is nagyfontosságú birtok mind az országos nemzetgazdászati mind a birtokos községek érdekében nem csak megérdemelne, de szükségkép meg is kívánna, — annál inkább pedig, mert e birtok oly természeti kincsek bányája, melyeknek kiaknázása hasznosítása csakis szakértői értelem által történhet czél-szerű sikerrel.

Hisz itt nem csak ez a baj! A 1867-ki roppant égések pusztító területei mind ott meredeznek még most is irtózatos kopaszon. Öt éve már; s volt-e eddigelé csak egyetlen kéz, mely az ezek jövőjére gondoskodás érdekében befásítást czélözva megindult volna? Pedig ha ez indolentia és püsztlás még tovább is tart: ott áll a 8 1/2 □ mrtfűt bíró két birtokos község, hogy e roppant erdőterület mellett alig 5—10 é elforgásával — faipar és szükségletbeli elszegényedésre jut, melynek szomorú következményei a legrémsegesebb alakban — ugy-e világhírű borvíz üzletére mint ez általi vagyonosodására nézve nagyon is beláthatók. „Van kö-szén, ha fa nincs“ hallom erre az önbizakodás szavát! Igen is, van! én is mondom — temérdek; hegy és völgy feneke ebből áll itt ki; és van még sok oly kincs lábaink alatt mely országokat tenne gazdaggá — ha nem itt volna. De ha ti nem tudtátok megtartani, nem tudtátok örök tőkét teremteni abból mi ingyen — isten jóvoltából készen kezetekbe volt adva: ugyan miként teremtetek abból mi kezetekben nincs, mi tőletek — érintetek bár mindennap, de mégis — oly messze oly, küzdelmes tömkelegben rejlik? Hisz jó részt még le se hajlottak érte s már jó eleve el van adva két egész réz krajczárért valamennyi itt létező kőszén „idegeneknek“, kiktől ha vehetnétek sem kapnátok, csakis méreg drágán! De meg hisz a kőszénből — bárminő metamorphosis által is — sem tutajat, sem deszkát nem vágunk, sem faipart és szükségletet nem pótolunk.

Nincs hát miért téves önhitegetésekkel magunkat ámítani. E koronájától megfosztott, irgalmatlanul letarolt — elégetett — kietlen kopár hegyek élő szem-rehányásként meredeznek fel kopaszon az égre előttünk, s az az itt ott látszó néhány pácza, mit a leégett oldalok mutatnak, igen alkalmas mintái a koldusbotnak mely a szegénység jelképe.

Itt hát tenni kell édes atyámfia! ok és észszerűen intézkedni — még pedig mielőbb, s az évek mulasztásait lehetőleg helyre ütni; mindenek felett pedig a rendezett erdőbirtoklasi viszony s szaktan szerinti rendszeresített erdőkezelés életbe léptetését eszközölni.

Addig is azonban, míg ez intézkedés szerinti új állapot létre jönne: a jövődökre nézve ideiglenesen oly szoros és szigorú rendfelállítás lenne szükséges — mely szerint minden favágó és vágató, a mely fát levágott: azt kitakarítani, vagy ha nem haszonra való: tehát felügyelet mellett bizonyos kijelölt helyen rakásra hordani és elégíteni tartozzék! Azt pedig, hogy az erdőbe — ha szabad erdő is — hatósági engedélypá-léta nélkül bárki favágási czéllal belépjen: egyenesen megtiltani — s az ellen vétőket elengedetlenül büntetés alá vonni mulhatlan szükséges lenne, mert másként a rendtartás és lehetőség eszközölhető ellenőrzés nem lenne foganatosítható soha — mert nem foganatosíthatik, mert nem foganatosíthatatik jelenben.

Igy a fentebb s e legutóbbi pontban irt módszer folytán gondolom én hogy elérnék a czél egyelőre a mennyiben t. i. az erdőaljak tisztába tételén: nem lenne kész gyúanyag többé; s a nyers sudarakból álló erdő nem lenne oly könnyen a meggyulbatás veszélyei-nek kitéve, mint van most.

Egy szemtanu.

Becsi tőzsde és pénzek Brassóban augusztus 7.

	Pénz
Osztr. nemzeti adósság ezüstben	72 50
„ „ „ papirban	66 20
1860-ki sorsj. kölcsön 100 ft.	103 70
Nemzeti bank részvény	858 —
Hitelintézeti „	327 70
London	110 50
Ezüst	108 65
Napoleon'or	8 84
cs. k. arany	5 31
Lira	10 21
Magyar földteherm.	81 75
Bánati	81 50
Erdélyi	80 25
Porosz tallér	1 67
Ikosár	1 69
Rubel	1 68

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Orbán Ferencz.

Pályázat

segédlelkésséggel összekötött tanári állomásra.

A bukaresti hely. hitv. magyar egyházban pályázat nyitattik egy segédlelkésséggel összekötött tanári állomásra, melynek elfoglalója ugyanis a rendes lelkésznek máshol vagy pedig másnemű papi teendőkkel elfoglaltatása esetében csak néha néha végezend lelkészi szolgálatot; kiváltképeni teendője pedig a népiskola felső osztályaiban naponként 5 órát tanítani.

Pályázóban mulhatlanul megkívántató kellék, hogy vagy a német, vagy a román, de ha nem mind a kettőn legalább a németnyelven tanító-képes legyen.

Fizetés: évenként 96 cs. kir. arany, melyet havi részletekben minden hónap végén kap, és lakásul a parochián egy kis szoba.

Kilátásba tételük, hogy iskolánk erősödése folytán egy pár év múlva e fizetés tetemesen javíttatik.

A bizonyítványokkal felszerelt pályázati okmányok alulírottához beküldendők Augusztus 31-ig, mivel a választás Sept. 1-én leend, melynek eredménye a megválasztottal sürgöny útján közöltetik: az állomás elfoglalandó Sept. 13-án.

Uti költség fedezéséül megérkezésekor 4 arannyal segítetik.

Románia. Bukarest, 1872, august 1-én.

Kántor Lajos,
bukaresti ref. lelkész.

100 1—2

Olaj festmények!

Alólírottánál dús választékban találhatók olaj festmények legszebb természeti tájképekből. Minden izlésnek megfelelően nagy a választék és a mellett igen jutányos az árszabály. A festmények egyszersmind izlésteljes aranykeretben vannak foglalva.

Pap Ferencz,

butor készítő, nagypiac 326 sz.
és butor raktára klastromutca 1
szám alatt.

98 2—2

Pályázat

A K.-Vásárhelyi községi iskola első leány osztálya üresedésbe jövén ez osztály betöltésére pályázat nyitattik. Folyamodók kellőleg felszerelt bizonyítványukat iskolaszéki elnök t. Nagy Dániel urhoz September 1. napjáig küldjék be. Évi fizetés 300 ft. és 50 ft. lakbér. A megválasztott tanító állomását közvizsgák előtt nem hagyhatja el.

Ugyancsak itt a rajz, irás és torna tanítására is pályázat nyitattik. Folyamodók kellőleg ellátott bizonyítványukat a fennevezett helyre és időre küldjék be. Évi fizetés 400 ft. és 100 ft. lakbér.

K.-Vásárhely, 1872 aug. 2-án.

Kovács István,
k. i. sz. jegyző.

101 1—3

Pályázat

Háromszéken Pákében a községi fiu- és leányiskolához egy rendes és egy segédtanítói állomásra egyelőre ideiglenesen pályázat nyitattik.

Tannyelv: magyar.

Rendes tanítói 300, segédtanítói fizetés 200 forint s ezenkívül mindkettőnek természetbeli szállás vagy ennek megfelelő lakilletmény.

Pályázni kívánók kéretnek tanítóképesítési oklevéllel ellátott folyamodványokat f. évi september 15-ig Szonda Sándor iskolaszéki elnök-hoz beküldeni.

Zene, kertészet és tornaszatban jártassággal bírók előnyben fognak részesíttetni.

U. p. Kovászna.

Vida András,
iskolaszéki elnök.

97 3—3

Gyorskocsizás megnyitása.

Brassó és Segesvár (a m. keleti vasut végállomása) között folyó év Augusztus hó 4-étől kezdve hetenkint háromszor gyorskocsi közlekedik és pedig:

Brassóból Segesvárra:

Hétfőn, Szerdán és Pénteken reggeli 5 órakor a „Hôtel Bukarest“-ből. Segesvárra érkezik estve 7 órakor.

Segesvárról Brassóba:

Kedden, Csütörtökön és Szombaton reggeli 8 órakor. Brassóba érkezik estvéli 10 órakor.

Dij: személyenkint **10** o. é. fr. 30 fontnyi szabadmálhával.

Az igazgatóság.

99 2—15 **Fölvétel Brassóban a „Hôtel Bukarest“-ben.**

Szállítási jelentés!

A Medgyes-Segesvári vasutvonal f. évi jul. 18-kán a közforgalomnak átadatott! Ez által a teherszállítás nem, mint eddig volt, Alvinczen, — hanem Segesváron át lesz eszközölhető!

Bátor vagyok azért közzétenni, hogy én Segesvárt is a legelőnyösebb összeköttetéseket szereztem meg és képes vagyok mindenféle reám bizott tereh-küldéseket vagy tereh-átvételeket utánvétellel vagy a nélkül a leggyorsabban elintézni.

A naponként minden felől hozzám érkező szállítási bizományok azt mutatják, hogy faradtságaimnak sikerült az eddig reám bizott követeléseknek pontosan megfelelni és minden törekvésem oda irányuland, hogy a t. cz. közönség elismerését ezután is kiérdemeljem. Tisztelettel

GMEINER GYULA.

szállítási irodája klastromutca 647 szám alatt vis-à-vis
a rom. kath. gymnasiummal.

85 4—6